

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716209404
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3716209404.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej vo veci starostlivosti o maloletú L. M., nar. XX.XX.XXXX, maloletého L. M., nar. XX.XX.XXXX a maloletú L. M. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. M. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou F. & partners, s.r.o., so sídlom A. U. M. XXX/X a R. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 29.novembra 2017, č. k. 11P/160/2016-107 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici, č. k. 6P/12/2015-21, zo dňa 16.03.2015 v časti o úprave výživného na mal. deti M. a to tak, že otcovi zvýšil výživné na mal. L. zo sumy 50 Eur na sumu 90 Eur, na mal. L. zo sumy 50 Eur na sumu 90 Eur mesačne a na mal. L. zo sumy 50 Eur na sumu 70 Eur mesačne u všetkých troch detí od 01.11.2016, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky deti. Zameškané výživné za obdobie od 01.11.2016 do 31.10.2017 na mal. L. vo výške 480 Eur, na mal. L. vo výške 480 Eur, na mal. L. vo výške 240 Eur, povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom na každé dieťa po 20 Eur mesačne, keď prvá splátka je zročná po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že matka sa svojim návrhom domáhala úpravy výživného na mal. deti a to tak, že žiadala zvýšiť výživné zo strany otca na L. zo sumy 50 Eur na 190 Eur mesačne, na mal. L. zo sumy 50 Eur na sumu 160 Eur mesačne a na mal. L., zo sumy 50 Eur na sumu 130 Eur mesačne, u všetkých troch od podania návrhu dôvodiac, že od poslednej úpravy výživného, ktoré bolo určené v roku 2015 schválením rodičovskej dohody došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletých detí, ktoré sú vekovo staršie, vyspelejšie a matka nie je schopná z finančných prostriedkov, ktoré jej otec zasiela, zabezpečiť všetky potreby maloletých detí. Doplneným dokazovaním súd zistil, že výživné bolo naposledy upravované rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica v rámci rozvodového konania účastníkov pod č. k. 6P/12/2015-24 zo dňa 16.03.2015, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2015. Na čas po rozvode boli práva a povinnosti rodičov k deťom upravené tak, že súd schválil dohodu rodičov v tom, že maloleté deti L., L. a L. boli zverené do osobnej starostlivosti matke. Otec sa zaviazal prispievať výživným na každé dieťa po 50 Eur mesačne. V dobe tejto úpravy výživného, v odôvodnení rozhodnutia, súd len konštatuje, že priemerný mesačný zárobok matky podľa jej vlastného udania je 650 - 670 Eur mesačne a priemerný zárobok otca je 302 Eur mesačne. Z obsahu spisu sp. zn. 6P/12/2015 mal súd za preukázané, že súd nemal potvrdenie o zárobkoch rodičov a vychádzal

len z údajov, ktoré uviedli do zápisnice /16.03.2015/, kde matka uviedla, že zarába 650 - 670 Eur mesačne, žije v dvojizbovom byte, za ktorý platila 320 Eur. Bola nemajetná. Otec v dobe poslednej úpravy výživného uviedol, že z predchádzajúceho manželstva má ešte jednu dcéru E., na ktorú platí výživné po 100 Eur mesačne. Ďalej uviedol, že má dlhy a zarába cca 302 Eur mesačne netto, ako zamestnanec inštalatárskej firme. Vzhľadom k tomu, že absentovali údaje relevantné o zárobku, súd sa oboznámil s ďalším pripojeným spisom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3P/95/2014. Na základe tohto rozsudku súd zveril, na základe dohody ešte pred rozvodovým konaním, maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že určil na všetky deti po 50 Eur výživné. Ani v tomto rozhodnutí súd už konštatoval na základe príjmu matky, ktorý mal deklarovaný, že táto zarába 768,83 Eur, inú vyživovaciu povinnosť nemala, majetok väčšej hodnoty nemala. Poberala ešte príspevok na maloleté deti vo výške 203,20 Eur. Otec bol zamestnaný vo firme Y. Y. T. F., kde jeho priemerná čistá mzda za obdobie rok 2014, 2015 január, bola 209,50 Eur. Ďalej súd konštatuje, že dňa 30.07.2013 bol na neho, ako živnostníka, vyhlásený konkurz. Mal ešte jednu vyživovaciu povinnosť k dcére E., na ktoré výživné však neplatí, je konštatované v tomto rozsudku. Z vykonaného dokazovania a doplneného dokazovania mal súd takto preukázané, že od poslednej úpravy výživného v roku 2015, došlo k podstatnej zmene pomerov, a to jednak na strane otca a čiastočne k zmene pomerov došlo na strane maloletých detí a na strane matky. Pri poslednej úprave výživného, súd vychádzal z príjmu otca vo výške 302 Eur. Matka pri poslednej úprave výživného dosahovala príjem 650 - 700 Eur. V súčasnej dobe mal súd za preukázané jednak samotnou výpoveďou otca maloletých detí, ale aj listinnými dôkazmi, ktoré predložil, že má príjem v rozmedzí 600 - 700 Eur netto. Okrem maloletých detí má otec ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá študuje. U matky došlo v podstate k úprave príjmu v tom, že táto uvádzala, že pri poslednej úprave výživného, dosahovala príjem 700 Eur, v súčasnej dobe matka dosahuje príjem 642 Eur. Matka inú vyživovaciu povinnosť nemá, žije s druhom, ktorý podľa vyjadrenia matky zarába asi 100 Eur. K zmene pomerov došlo na strane maloletých detí, a to k masívnejšej zmene pomerov došlo u maloletej L., ktorá v súčasnej dobe je žiačkou 9.ročníka základnej školy. V čase podania návrhu, teda od doby kedy súd upravoval výživné, bola žiačkou 8.ročníka. Matka uviedla, že zmenu pomerov u L. vidí v tom, že táto je vekovo staršia, vyspelejšia, začali byť zvýšené náklady u nej ako u dievčaťa aj na hygienu. V ostatnom v podstate sa zmenili pomery len v tom, že dochádza do školy a matka platí týždenných, každému dieťaťu, cca 5 Eur. U Samuela došlo k zmene pomerov v tom, že tento je taktiež vekovo starší, vyspelejší a taktiež sú u neho zvýšené náklady spojené so stravou a so zabezpečením jeho školských potrieb. Maloletá L. sa pred školáčky stala školáčkou a v súčasnej dobe navštevuje 1.ročník základnej školy. V čase podania návrhu navštevovala predškolské zariadenie. Chodí na gymnastický krúžok a iné krúžky, kde matka dáva cca 10 Eur mesačne. Podľa tvrdenia matky býva chorá. Na základe všetkých týchto skutočností potom súd dospel k záveru, že je možná úprava výživného zo strany otca, aby platil vyššie výživné, avšak v žiadnom prípade nie v čiastke ako žiadala matka, teda takému masívnemu navýšeniu. Otec má aj zdravotné problémy, čo aj prezentoval práceneschopnosťou na poslednom pojednávaní, kde v podstate bol vo veľmi zlom zdravotnom stave, napriek tomu žiadal, aby sa rozhodlo. Z týchto dôvodov potom súd upravil výživné na L. z 50 Eur na 90 Eur mesačne, na L. z 50 Eur na 90 Eur mesačne, čiže u týchto detí zvýšil výživné o 40 Eur mesačne. Zároveň súd upravil výživné aj na L. z 50 Eur na 70,- Eur, teda len o 20 Eur mesačne. Takýmto zvýšením výživného súd sledoval zmenu pomerov na strane maloletých detí a na strane otca detí. Súd pri úprave výživného vychádzal z tej skutočnosti, že rodičia v podstate majú približne rovnaký príjem. Matka 642 Eur netto, otec okolo 640 Eur netto. V prípade, že otec zaplatí matke výživné na L. 90 Eur, L. 90 Eur a L. 70 Eur, matka sa k jej príjmu táto suma pripíše a teda vychádza suma, ktorá matka má mesačne, a to 892 Eur, bez rodinných prídavkov, ktoré sú dávkou štátu, určenou pre deti a matka je prijímateľkou tejto dávky. V prípade, že súd berie do úvahy príjem otca a z tohto príjmu odráta výživné na tri deti, a to L. L. a výživné ešte na jedno plnoleté dieťa, na ktoré platí 100 Eur, otcovi ostane 290 Eur mesačne. Matka z jej príjmu bez rodinných prídavkov potom má príjem na člena rodiny 223 Eur, v čom sú teda zahrnuté maloleté deti, ktorých výdaje nemôžu korešpondovať s výdajom dospelého osoby. Na základe týchto skutočností potom súd upravil výživné tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku s tým, že takúto výšku výživného súd bral za adekvátnu k možnostiam otca ako povinného. Súd upravil výživné spätne od 01.12.2016 s tým, že takouto úpravou výživného vznikol dlh zo strany otca na výživnom na L. 480 Eur, na L. 480 Eur a na L. 240 Eur. Toto zameškané výživné na každé dieťa súd zaviazal otca v zmysle § 232 ods. 4 CSP splácať v primeraných mesačných splátkach, ktoré splátky sú k adekvátnym možnostiam otca v maximálnej výške 20 Eur popri bežnom výživnom. Právne vec posúdil podľa § 75 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, a to tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Dôvodila tým, že rozhodnutie súdu je nesprávne a neadekvátne ku skutočnostiam, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Za prvý rozpor považuje skutočnosť, že v prvom rozsudku, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený, súd prvej inštancie uvádza, že zvýšil výživné vzhľadom na potreby mal. L. zo sumy 50 Eur na sumu 100 Eur, nakoľko takáto suma odzrkadľuje minimálne potreby maloletej. V súčasnom odôvodnení rozsudku súd uvádza, že zvýšenie výživného z 50 Eur na sumu 90 Eur je primerané, napriek tomu, že nároky maloletej sa zvýšili, rovnako tak aj u mal. L. a mal. L., ktorá nastúpila do 1. ročníka základnej školy. Ďalej poukázala na to, že od poslednej úpravy výživného sa u otca zvýšil príjem dvojnásobne a matke sa príjem značne znížil a zvýšili sa náklady na prenájom a cestovné. V súčasnosti je príjem otca oveľa vyšší, čo otec deklaroval faktúrami vystavenými za júl až október v sumách od 750 Eur do 920 Eur, pričom sám na pojednávaní dňa 08.11.2017 uviedol, že koncom roka môže byť jeho príjem až 1000 Eur. Vytýkala súdu, že napriek tomu zvýšil výživné na maloleté deti iba čiastočne, dokonca v nižšej sume ako pri predchádzajúcom rozhodovaní. Maloletým deťom sa oproti pôvodnej úprave preukázateľne zvýšili výdavky, a to jednak cestovné, keďže v súčasnosti bývajú v prenajatom rodinnom dome, ale aj v dôsledku toho, že sú staršie a majú vyššie nároky. Poukázala aj nato, že otec sám deklaruje, že je schopný zo svojho príjmu ročne zložiť na účet správcu sumu 3000 Eur navyše oproti svojim bežným výdavkom v súvislosti so svojim oddĺžením. Mala za to, že záujem jeho maloletých detí je vysoko nad záujem ostatných veriteľov. Dala do pozornosti aj skutočnosť, že otec sa o deti vôbec nezaujíma, nestretáva sa s nimi, nezaujíma ho ich život, či sú zdravé alebo choré, ako sa im darí v škole, nemusí sa s nimi učiť, vozíť ich do školy, na krúžky, zabezpečovať im stravu, oblečenie, nekupuje im darčeky a vôbec sa s nimi nekontaktuje. Matka v dôsledku osobnej starostlivosti o deti si nemôže dovoliť zvýšiť príjem, keďže o deti vykonáva osobnú starostlivosť, čo v prípade otca neplatí. Súd uvádza, že rodičia majú približne rovnakú výšku mesačného príjmu, avšak v tomto prípade je potrebné prihliadať aj na osobnú starostlivosť matky o maloleté deti. Otec tvrdí, že teraz platí výživné aj na dcéru E. v sume 100 Eur, avšak bolo preukázané, že túto svoju povinnosť si neplní riadne a včas, nakoľko na neho bolo vedené trestné stíhanie pre prečin zanedbanie povinnej výživy. Vzhľadom na to, že otec v súčasnosti dosahuje trojnásobne vyšší príjem, ako mal v čase predchádzajúcej úpravy výživného, mala za to, že je odôvodnené zvýšenie výživného vo vyššej čiastke, ako určil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti vyhovie a zvýši výživné na maloleté deti na vyššiu sumu.

3. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že od poslednej úpravy výživného uplynula značná doba, deti sú vekovo staršie, vyspelejšie a u maloletej L. nastala podstatná zmena pomerov, keď táto nastúpila na povinnú školskú dochádzku. Na základe uvedeného mal za to, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný a doporučil súdu zvýšiť výživné podľa oprávnených potrieb detí a majetkových pomerov otca.

4. Otec sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem/ a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že z vykonaného dokazovania a doplneného dokazovania mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného v roku 2015, došlo k podstatnej zmene pomerov, a to jednak na strane otca a čiastočne k zmene pomerov došlo na strane maloletých detí a na strane matky, čo odôvodňuje zvýšenie výživného na mal. L. z 50 Eur na 90 Eur mesačne, na mal. L. z 50 Eur na 90 Eur mesačne a na mal. L. z 50 Eur na 70 Eur mesačne s účinnosťou od 01.11.2016.

7. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo zvýšené výživné zo strany otca na maloleté deti L., L. a L. v uvedenej výške. Odvolací súd po preskúmaní danej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a stotožňuje sa aj o odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu v zmysle § 387 ods. 2 CSP. K odvolacím námietkam matky uvádza nasledovné:

8. Odvolací súd už v danej veci vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 06.07.2017, č. k. 4CoP/32/2017-62 zdôraznil, že keď má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia, s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd postupuje v zmysle čl. 6, § 35 a § 36 CMP v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci a je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhl.

9. Súd prvej inštancie následne postupoval v zmysle citovaných zákonných ustanovení a zásad, keď doplnil dokazovanie oboznámením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6P/12/2015, v ktorom konaní bola naposledy vykonaná úprava výživného na maloleté deti M.. Porovnal tak pomery účastníkov, ktoré existovali v čase vydania posledného rozhodnutia o výživnom na maloleté deti s pomermi účastníkov v súčasnom období, v ktorom sa rozhoduje o návrhu matky na zvýšenie výživného. Posledná úprava výživného bola vykonaná rozsudkom zo dňa 16.03.2015, č. k. 6P/12/2015-21, ktorým rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a o úprave práv a povinností bola schválená dohoda rodičov, podľa ktorej maloleté deti L., L. a L. M. boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí sumu 50 Eur mesačne na každé dieťa, od právoplatnosti rozvodového rozsudku, do rúk matky do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2015. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že mal. L. bola žiačkou 6. triedy základnej školy, mal. L. bol žiakom 5. triedy základnej školy a mal. L. navštevuje materskú školu, deti sú zdravé. Priemerný netto zárobok matky podľa jej udania bol 650 až 700 Eur mesačne a otca 302 Eur mesačne. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie v tomto konaní nezisťoval zárobky účastníkov, vychádzal len z ich výsluchu na pojednávaní dňa 16.04.2015, kde otec uviedol aj to, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére E. U., vo veku 16 rokov, na ktorú prispieva sumou 100 Eur mesačne. Z ďalšieho pripojeného spisu sp. zn. 3P/95/2014, v ktorom konaní súd prvej inštancie upravoval práva a povinnosť rodičov k maloletým deťom L., L. a L., a ktorá úprav predchádzala úprave v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletých detí vyplýva, že rozsudkom zo dňa 03.03.2015, č. k. 3P/95/2014-37 bola schválená dohoda rodičov, ktorou maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. L., mal. L. a mal. L. po 50 Eur na každé dieťa s účinnosťou od 01.12.2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.04.2015 a vzhľadom na novú úpravu práva a povinností vykonanú následne v rozvođom rozsudku 16.03.2015, č. k. 6P/12/2015-21, tento rozsudok jeho právoplatnosťou stratil účinnosť. Z obsahu tohto spisu vyplýva, že súd vykonával šetrenie zárobkových pomerov rodičov. Otec podľa pracovnej zmluvy zo dňa 7.11.2014 sa zamestnal u Y. Y. so sídlom Považská Bystrica od 10.11.2014 so zaradením výkonu práce - inštalátorske práce, pričom za necelý mesiac november 2014 dosiahol zárobok vo výške 207,44 Eur a za mesiac december 2014 vo výške 311,16 Eur. Z potvrdenia JUDr. Y. T., správcu tiež vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40K/2/2013 z 30.07.2013 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka R. M. /otca/. Otec mal od 02.06.2014 pozastavené živnostenské oprávnenie. Nemal žiadny iný majetok. Matka za obdobie od apríla 2014 do decembra 2014 dosiahla čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 768,83 Eur.

10. V súčasnej dobe matka dosahuje čistý priemerný mesačný zárobok vo výške 642 Eur, žije s druhom, s ktorým žijú spoločne aj s deťmi v prenajatom dome v T. M.. Iný majetok nemá. Otec si obnovil svoju podnikateľskú činnosť od júla 2017, pričom jeho zárobok za mesiac júl 2017 činil 900 Eur, august 2017 920 Eur, september 2017 860 Eur, október 760 Eur /čo vyplynulo z predložených faktúr, ide teda o hrubé zárobky/, a čo podľa vyjadrenia otca predstavuje čistý priemerný zárobok okolo 600 - 700 Eur mesačne. Pred obnovením podnikateľskej činnosti pracoval u svojej priateľky, kde dosahoval čistý zárobok 671 Eur mesačne. Iný majetok nemá. Otec má stále vyživovaciu povinnosť aj k dcére mal. E. U. vo výške 100 Eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s družkou.

11. Maloleté deti sú oproti poslednej úprave výživného staršie, mal. L. je žiačkou 9. ročníka základnej školy, mal. L. je žiakom 7. ročníka základnej školy a mal. L. je žiačkou 1. ročníka základnej školy.

12. Odvolací súd na základe takto zistených pomerov rodičov a maloletých detí zdieľa taký istý záver ako súd prvej inštancie, že najvýraznejšia zmena pomerov nastala u otca, ktorý opätovne začal podnikáť a dosahuje priemerný mesačný zárobok 600 - 700 Eur mesačne oproti poslednej úprave výživného,

kedy dosahoval zárobok vo výške 302 Eur mesačne. K zmene pomerov došlo aj na strane maloletých detí, ktorý sú vekovo staršie, navštevujú základnú školu, ktorú mal. L. a mal. L. navštevovali aj v čase poslednej úpravy výživného, mal. L. začala navštevovať 1. ročník základnej školy v roku 2017, v čase poslednej úpravy výživného navštevovala predškolské zariadenie. Preto aj odvolací súd považuje za primerané vzhľadom na takto zistené pomery na strane rodičov a maloletých detí, zvýšenie výživného v takej sume ako určil súd prvej inštancie. I keď matka namieta, že otcovi sa zvýšil príjem takmer trojnásobne oproti poslednej úprave výživného, zvýšenie výživného o XX eur na mal. L., o 40 X. na mal. L. a 20 Eur na mal. L. je primerané k výške súčasného zárobku otca s prihliadnutím na skutočnosť, že otec má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. E. vo výške 100 Eur mesačne. K námietke, že otec sám tvrdil, že jeho zárobok môže byť aj 1000 Eur, nemôže súd prihliadnuť, nakoľko môže vychádzať len zo zárobku, ktorý otec dosahuje v čase rozhodovania o zvýšení výživného. Ani skutočnosť, že otec riadne neplatí výživné na mal. E. nemôže ovplyvniť toto rozhodnutie, nakoľko otec túto vyživovaciu povinnosť má, a bude musieť výživné, ktoré riadne nezaplatí, doplatiť. Preto sa k tejto vyživovacej povinnosti musí prihliadať. A napokon nie je dôvodná ani námietka matky, že otec v dôsledku vyhlásenia osobného bankrotu zložil na účet správcu 3000 Eur. Otec tvrdil, že on mal k dispozícii len 800 Eur, zvyšujúcu čiastku mu dala jeho matka. Nebolo preukázané, že by otec okrem zárobku, ktorý dosahuje mal aj iný majetok, resp. finančné úspory. Pokiaľ bol otec zadlžený využil zákonnú možnosť vyhlásiť osobný bankrot, i keď výživné predstavuje nedotknutú pohľadávku, ktorej sa oddĺženie otca netýka a zostáva zachovaná.

13. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).